

Nuorten Osasto

Nuorison toiminta suomalaisten keskuudessa New Yorkin alueella

Jo silloin, kun vielä suomalainen sille siinä asiassa ei luotettu pikku työstä kulkui Sosialistipuolueeksi kutsuvan puolueen mukana, niin y. m., vaan huomattiin siinä oli väittelyjä nuori-osastojen tarpeellisuudesta: toiset väittivät, että kun meillä on ihanneliitot ja sunnuntai-koulut, niin siinä on nuorisolle tarpeeksi järjestöjä ja vaikka jotkut toverit, jotka käsittivät sen osan tärkeiden, jota nuoriso on tuleva suorittamaan tämän maan vallankumoustaisteluisa, tekivät ehdotuksia, että nuorison osastoja on perustettava, niin jätettiin se aikseen aina vuoteen 1919.

On kyseenalaista, olisiko vielä silloinkaan perustettu nuori-osastoja New Yorkin ympäristölle, jos Sosialistipuolue olisi saanut jatkaa rauhallisesti demokraattista toimintaansa vanhaan totuttuun tapaan. Mutta niin ei käynyt, työläiset alkoivat vaatimaan puolueen johdolta vallankumouksellisempaa toimintaa ja kolmannen kansainvälisen hyväksymistä. Syntyi riitoja, joiden seurauksena oli että puolueen sisällä oli kaksi suuntaa, jolla kummallakin oli oma koneistonsa, josta toinen, puolueen virallinen koneisto, oli vanhoillisten sosialidemokraattien käsissä ja toinen oli vallankumouksellisten eli n.k. vasemman siiven käsissä. Nämä kaksi siipeli kävivät taisteluja puolueen sisällä aina niin kauan kun puolueen johdon asema alkoi käydä epävarmaksi; silloin teki puolueen kansallistolempaneva komitea teon, jota se ei ehkä tekisi toista kertaa aivan yhtä kylmäverisesti. Se pienensi puoluetta noin puolella, eroittamalla noin 60—70 tuhatta jäsentä.

Edellä kerrotulla leikkauksella oli myöskin määrätty vaikutuksensa puolueen mukana kulkeneessa "Young Peoples' Socialist League" nimisessä nuorison järjestössä. Siellä nuorison järjestössä oli paljon sellaisia toimelaita nuoria tovereita, jolle vallankumouksellinen työväenliike oli suuresta merkityksestä ja heti kun nuo 70,000 jäsentä oli puolueesta erotettu, alkoivat he agitatorin puolueesta erkanemisen puolesta, saaden heti suuren kannatuksen, sillä työväenliikkeen historia osottaa meille, että nuoriso on aina ollut kaikissa luokkataisteluissa kaikista vallankumouksellisemmalla kannalla. Niinpä alkoi näkyä seurauksia sille mielivaltaisesta jäsenten erottamisesta — nuori-osasto toisensa perästä luopui Sosialistipuolueen yhteydestä. New Yorkissaakin, jossa oli kymmeniä voimakkaita nuorison osastoja jäi vain muutamia Sosialistipuolueelle jäseniä kasvattamaan. Suomalaiset olivat vielä silloin kiinni siinä siipirikossa puolueessa ja kun se puolue rupesi nuori-osastojaan uudelleen järjestelmään, niin täytyi se turvautua suomalaisenkin nuorison ja tämän tuloksi on, että New Yorkissa perustettiin Y. P. S. L. Circle 5, joka oli alussa kokoonpantu suurimmaksi osaksi tässä maassa syntyneistä suomalaisista lapsista ja toimit se englannin kielellä.

Alussa näytti sen nuorison renkaan toiminta lupaavalta, sillä silloin oli sen kokouksissa noin 25 jäsentä ja heti alussa toimi se itämaan, jossa se sai tappiota niin paljon, että tuskin se vielääkään olisi kykenevä maksamaan laskujaan, jos ei N. Y. Yhd. S. S. Osasto, joka nyt on Workers' Party osasto, olisi niitä maksanut. Mitään luokkakasvatusta ei siellä aikaansaatu sille ajalla kun tämmöinen kirjoittaja oli siellä jäsenenä. Mutta niiden tovereiden parjauksesta, jotka kannattivat kolmatta kansainvälistä, siellä pidettiin hyvää huolta,

josta oli seurauksena, että ei voitu vetää kaikkia jäseniä toimintaan. Jäseniä määrää, joista on toivoa ja uskoa jäseniä on jo viisi. Harlemin Suomalainen osasto on saanut paljon huomiota puoleensa siitä syystä, kun se on lokaaliliin suorittanut kaikki maksut täsmällisesti ja on se kaiken keskiä myynyt 75 tai 100 Young

Workeria kuussa, huolimatta siitä vaikka sen jäsenistöstä vain harvat olivat kaupungissa.

Näillä kahdella suomalaisella nuori-osastolla on suuret mahdollisuudet saada vaikutuspiirinsä kymmenen kertaa suuremmat nuorison joukot jos me vaan tarmolla työskentelemme niiden hyväksi kansainvälisen nuorisoliikkeen antamien opetuksien mukaan. Ja vanhempien toverien tulisi myöskin suhtautua meihin nuorin vähän enempi positiivisesti kuin mitä he ovat tähän saakka suhtautuneet.

Sisä jokainen nuori työläinen tukemaan sitä järjestöä, joka ohjaa heidän taistelunsa kapitalista riistojärjestelmää vastaan **Nuorten Kommunistien Kansainvälisen** hyväksymien periaatteiden ja menetelytapojen mukaisesti. Liittykää Nuorten Työläisten Liittoon ja toimikaa siellä koko työväenluokan vapauden puolesta.

New York, Lokak. 26 p. 1922.

Ena.

NUORISO VIETTÄÄ LIEBKNECHTIN PÄIVÄÄ.

Kansainvälinen Nuorten Kommunistien Liiton keskuskomitea on esittänyt LIEBKNECHTIN PÄIVÄN Karl Liebknechtin ja Rosa Luxemburgin juhlimisen ja muiston päiväksi.

Tietäessään, että Karl Liebknecht ja Rosa Luxemburg ovat kansainvälisen vallankumouksellisen nuorisoliikkeen todellisia perustajia ja tien raivaajia The Young Workers League tulee Yhdysvalloissa järjestämään koko maata käsittelevän nuorison mielenosoituksen tammik. 21 p:nä. Kaikkia Workers Party osastoja vaaditaan yhteistoimintaan ryhtymään saattaakseen tämän juhlan onnistumaan.

Workers Partyn TPK. vaatii, että Liebknechtin päiväksi ei järjestetä mitään muita kokouksia tai juhlia. Niillä paikkakunnilla, missä Young Workers League ei ole paikallisosastoja, tulee yleispuolueen osastojen järjestää Liebknechtin juhla tarkoituksella vedotta erikoisesti nuorisoon, jotta se ryhtyy Young Workers League'a rakentamaan.

Young Workers Leaguen kansainvälinen virasto valmistaa tuota päivää varten foldereita, nappeja ja erikoisen "Young Workerin" julkaisun pitävän tarkotusta vastaanvaksi. Tilaukset tulee lähettää Young Workers Leagueelle, 2517 Fullerton ave., Chicago, Ill.

ÄITI

(Jatkoa kymmenen vuotta sivulta)

kuule! Tämä kello helähdyttää kauaksi jultuksen: 'Kaikkien kansojen ihmiset yhtykää yhdeksi perheeksi! Ratkkaus on elämän äiti vaan ei viilemäs! Veljet! kunden tämän viestin kaikkuvan kaikkialla ympäri maailman!'

"Minä kuulen sen myös!" huudahti Pavel.

Äiti pusersi huuliansa yhteen, etteivät ne olisi vavisleet ja puristi silmänsä tiukasti kiinni, ettei olisi ruvennut itkemään.

"Kun minä makaan vuoteella öisin, tulin kävelen yksin — kaikkialla kunden tämän soinaan ja sydämeni loitisee. Ja minä, myös — tiedän sen — väsyneenä surusta ja vääryydestä, soittaa aivan kuin kelloa, vastaten kutsuun ja vavisten mielihyvistä, ter-

vehien unta aurinkoa, joka nousee lämmittäessäsi".

Pavel nousi, kohotti käntensä ja oli sanomaisillaan jotakin, mutta äiti otti hänen toisen käntensä ja veti sen alas, kulkasi hänen korvaansa:

"Äiti häiritse häntä!"

"Tiedättekö?" jatkoi vähäsenä, seisten oven kynnyksellä, silmiinnsä paluessa kirkkaalla liekillä, "vielä löytyy paljonkierämyksiä varastossa ihmiskunnalle, paljon on vielä heidän verensä vuotava, ahnanden kourien pusertamana; mutta ne kaikki — kaikki kierämykseni, kaikki vereni — ovat vähäinen hinta siitä, mikä jo liikkuu ja puhuu sydämessäni, mielessäni ja huihten ytimissä! Olen jo rikas, kuten tähti on rikas kultaisista säteistä. Ja minä tahdon kestää kaikki, kärsii kaikki, sillä sisälläni on riemu, jota ei kukaan, ei mikään voi ikänä jähmetyttää! Tässä ilossa on maailman voimaa!"

He loivat teitä, istuivat pöydän ympärillä puoleen yöhön ja keskustelivat sydäimestä sydämeen sopusointuisesti elämästä, ihmisistä ja tulevaisuudesta.

Sissin kuolema.

Seuraavana aamuna, heti melkein Pavella ja Andrein lähdettyä, koputti Korsunova ovelle ja huusi nopeasti: "Isäi on tapettu! Tulkaa nopeaan!"

Äiti vapisi, murhaajan nimi välähti hänen mieleensä.

"Kuka sen teki?" kysyi hän nopeasti, heittäen ison liinan hartioilleen.

"Mies ei selso siellä suuremmissa Isajaa. Hän löi hänet maahan ja pakeni!"

Kadulla virkkoi Maria: "Nyt he alkavat taas nostaa melua ja etsiä murhaajaa. Oipa hyvä, että väkennet olivat kotona viime yönä. Minä voin sen todistaa. Minä kuljin tästä ohitse puoliyön jälkeen ja kun kurkistin ikkunani, näin teidät kaikki istumassa pöydän ympärillä."

"Mitä te puhutte, Maria? Mitä ihmettä, kuka olisi voinut uneksia sellaista heistä?" huudahti äiti peilolla.

"Kukako hänet tappoi? Joku teidän joukostaan, tietysti!" virkkoi Korsunova, pitäen sitä aivan luonnollisena. "Jokainen tietää että hän valkoitee heitä."

Äiti lakkasi hengittämästä ja laski käntensä sydämeensä. "Miksi te sen teette? Älkää peljätkö! Kuka ikänä henee olutkin, saapi niittää oman satonsa".

Äiti kulki eteenpäin, kysymättä itseltään miksi hän meni, ja vavisten Vyesovshikovin puolesta.

"Siinäpä se, hän sen on tehnyt!" Mielensä oli kiintynyt yhteen ainoaan autokseen.

Lähellä tehtaan laukkaa, paikalla johon äskettiin rakennus oli palanut poroksi, oli väkeä kerääntynyt, polkien hiliien päällä ja tupruttaen pölyä ilmaan. Se sorisi ja hyrisi kuin joukko ampiaisia. Joukossa oli useita naisia, paljon lapsia ja puotilaisia, kapakan tarjoilija, poliiseja ja suurtarini Petlin, pitkä vanha mies, vilhasella hopeisella paralla, ja riuhasa joitakulta kunniamerkkejä.

Isäi nojasi osaksi maahan, selkää palaneella pölyllä, paljas päänsä leväten oikean olkapäällä, oikean käntensä housun taskussa ja vasemman käntsen sormet maata puristaen.

Äiti katseli Isain kasvoihin. Yksi silmä oli ikäänkuin kiinnittynyt katseensa hattuun, joka oli maassa molempien hervottomasti haaroitettujen reisien välissä. Smissa oli puoliavoin kunnastuksesta; pieni, muutunut ruumiinsa terävine piineen ja luisevine poskineen, näytti lepäävän. Äiti risti silmänsä ja huokasi raukaasti. Isäi oli ollut hänestä vastenmielinen eläessään, mutta nyt tunsin hän hyljaisi säältä häntä kohtaan.

"Ei yhtään verta!" huomautti joku matalasti. "Hän on nakattu maahan nyrkki iskulla."

Ivaava, pahansuopa ääni huusi kovaa: "He ovat tukkiutet kantajain suun. Se oli hänelle parahiksi!"

(Jatk.)